

Základní změny Úmluvy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat v důsledku přijetí doplňkového protokolu z 18. května 2018

V důsledku přijetí Protokolu o změně Úmluvy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat ze dne 18. května 2018 dochází k těmto základním věcným úpravám stávajících ustanovení vlastní Úmluvy:

1. Nové znění preambule jednoznačně dává možnost přistoupit k Úmluvě i nečlenům Rady Evropy (z nového čl. 26 pak vyplývá i možnost přistoupení EU).
2. V novém čl. 1 se předmět úpravy neomezuje na „automatizované zpracování“, ale zahrnuje jakéhokoli zpracování (viz ovšem níže druhá věta sub 3).
3. V novém čl. 2 obsahujícím definice pojmů je nově uvedeno „zpracování“, „zpracovatel“ a „příjemce“ (definice korespondují s GDPR). Dále se zde vymezuje neautomatizované zpracování, a to jako operace týkající se strukturovaného souboru osobních údajů přístupných podle specifických kritérií (tedy v souladu s GDPR).
4. Nový čl. 3 se týká výjimek z Úmluvy. Z její působnosti je nyní vyňato pouze zpracování pro osobní nebo domácí potřebu (v souladu s GDPR). Další výjimky jsou možné pouze v rozsahu uvedeném v čl. 11, a to v zájmu národní bezpečnosti, obrany, potírání kriminality, důležitých ekonomických zájmů státu apod. (v této souvislosti Ministerstvo vnitra navrhuje speciálně analyzovat problematiku zpracování osobních údajů ze strany zpravodajských služeb).
5. Nový čl. 5 dále poněkud rozvíjí stávající základní podmínky pro zpracování osobních údajů. Především se jedná o zesílení zásady přiměřenosti zpracování osobních údajů. Co se týče právních titulů je jím jednak souhlas subjektu údajů anebo legitimní základ stanovený zákonem (tedy, jak se domnívám, i čl. 6 GDPR nebo § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.).
6. Nový čl. 6 rozšiřuje okruh tzv. citlivých údajů. Jimi jsou nyní i genetická data, biometrické údaje, jimiž lze jednoznačně identifikovat osobu a údaje ohledně odborového členství.
7. Čl. 7 (zabezpečení dat) je rozšířen o povinnost informovat orgán dozoru pro případ závažného porušení bezpečnosti osobních údajů (obdobně jako GDPR).
8. Přeformulovaný čl. 8 nově zavádí informační povinnost správce vůči subjektům údajů včetně určení výjimek z této povinnosti (tato ustanovení jsou de facto zjednodušením čl. 13 a 14 GDPR).
9. Nově formulovaný čl. 9 precizoval další práva subjektu údajů (právo na přístup, námitky, nápravu apod.), která jsou nyní rozšířena především o právo nebyť předmětem ryze automatizovaného rozhodnutí.
10. Zcela nová ustanovení čl. 10 stanoví základní povinnost smluvních stran zajistit plnění povinností vyplývajících z Úmluvy, a to včetně určité povinnosti posoudit vliv zamýšleného zpracování osobních údajů na práva a svobody subjektů údajů (obdobně jako GDPR).
11. Tok dat do zahraničí je v nově formulovaném čl. 14 upraven poněkud obšírněji než v původní verzi, ovšem v porovnání s GDPR ve zjednodušené podobě.
12. Nový čl. 15 rozšiřuje dosavadní ustanovení ohledně dozorového úřadu (jímž i nadále bude v rámci České republiky ÚOOÚ), nicméně opět v porovnání s GDPR ve zjednodušené podobě.
13. Ohledně spolupráce dozorových úřadů (kapitola V.), která je v novém znění Úmluvy zachována, je stanoveno, že orgány dozoru v zájmu spolupráce vytvoří síť. Stojí za zmínku, že orgán dozoru může poskytnout pomoc subjektu údajů pouze na základě jeho žádosti; orgán dozoru tedy nemůže žádat o spolupráci z vlastního podnětu.